

10 СНЕЖНЯ 1948 ГОДА Генеральная Асамблея Арганізацыі Аб'яднаных Нацый зацвердзіла і абвясціла Усеагульную дэкларацыю правоў чалавека, поўны тэкст якой прыведзены на гэтых старонках. Прыняўшы гэтае рашэнне гістарычнага значэння, Асамблея звярнулася з заклікам да ўсіх дзяржаў-членаў Арганізацыі абнародаваць тэкст Дэкларацыі і зрабіць усё магчымае для «яе распаўсюджвання, абвясчэння і растлумачэння, галоўным чынам у школах і іншых навучальных установах, без адрознення, якое заснавана на палітычным статусе краін або тэрыторый».

УСЕАГУЛЬНАЯ ДЭКЛАРАЦЫЯ ПРАВОЎ ЧАЛАВЕКА

ПРЭАМБУЛА

Прымаючы пад увагу, што прызнанне годнасці, якая ўласціва ўсім членам чалавечай сям'і, і роўных і неад'емных правоў іх з'яўляецца асновай свабоды, справядлівасці і ўсеагульнага міру; і

прымаючы пад увагу, што грэбаванне і пагарда да правоў чалавека прывялі да варварскіх актаў, якія абуралі сумленне чалавецтва, і што стварэнне такога свету, у якім людзі будуць мець свабоду слова і перакананняў і будуць свабодныя ад страху і галечы, абвешчана як высокае імкненне людзей; і

прымаючы пад увагу, што неабходна, каб правы чалавека ахоўваліся ўладай закону з мэтай забеспячэння таго, каб чалавек не быў вымушаны ўжываць, у якасці апошняга сродку, паўстання супроць тыраніі і прыгнечання; і

прымаючы пад увагу, што неабходна садзейнічаць развіццю дружалюбных адносін паміж народамі; і

прымаючы пад увагу, што народы Аб'яднаных Нацый пацвердзілі ў Статуце сваю веру ў асноўныя правы чалавека, у годнасць і каштоўнасць чалавечай асобы і ў раўнапраўе мужчын і жанчын і вырашылі садзейнічаць сацыяльнаму прагрэсу і паліпшэнню ўмоў жыцця пры большай свабодзе; і

прымаючы пад увагу, што дзяржавы-члены абавязаліся садзейнічаць, у супрацоўніцтве з Арганізацыяй Аб'яднаных Нацый, усеагульнай павазе і захаванню правоў чалавека і асноўных свабод; і

прымаючы пад увагу, што ўсеагульнае разуменне характару гэтых правоў і свабод мае велізарнае значэнне для поўнага выканання гэтага абавязацельства:

ГЕНЕРАЛЬНАЯ АСАМБЛЕЯ

абвясчае

гэту Усеагульную дэкларацыю правоў чалавека ў якасці задачы, да выканання якой павінны імкнуцца ўсе народы і ўсе дзяржавы з тым, каб кожны чалавек і кожны орган грамадства, увесь час маючы на ўвазе гэту Дэкларацыю, імкнуліся шляхам асветы і адукацыі садзейнічаць павазе гэтых правоў і свабод і забеспячэнню, шляхам нацыянальных і міжнародных прагрэсіўных мерапрыемстваў, усеагульнага і эфектыўнага прызнання і ажыццяўлення іх як сярод народаў дзяржаў-членаў Арганізацыі, так і сярод народаў тэрыторый, што знаходзяцца пад іх юрысдыкцыяй.

Артыкул 1.

Усе людзі нараджаюцца свабоднымі і роўнымі ў сваёй годнасці і правах. Яны надзелены розумам і сумленнем і павінны ставіцца адзін да аднаго ў духу брацтва.

Артыкул 2.

Кожны чалавек павінен валодаць усімі правамі і ўсімі свабодамі, што абвешчаны гэтай Дэкларацыяй, без якога б там ні было адрознення, як напрыклад у адносінах расы, колеру скуры, полу, мовы, рэлігіі, палітычных або іншых перакананняў, нацыянальнага або сацыяльнага паходжання, маёмаснага, са слоўнага або іншага становішча.

Апрача таго, не павінна рабіцца ніякага адрознення на аснове палітычнага, прававога або міжнароднага статуса краіны або тэрыторыі, да якой чалавек належыць, незалежна ад таго, ці з'яўляецца гэта тэрыторыя незалежнай, падапечнай,

не сама кiрава льнай, або як - не будзь iнакш а бмежа вана й у сва iм суверенiтeце.

А р т ы к у л 3.

Кожны чалавека мае права на жыццё, на сва боду i на а са бiст ую не да ты ка ль на сц ь.

А р т ы к у л 4.

Нiх то не па вiнен у тры м лi ва цца ў ра б ст ве або ў па д ня во ль ным ста не ; ра б ст ва i га н да ль ра ба мi за ба ра ня ю цца ва ў с iх iх вы гля да х.

А р т ы к у л 5.

Нi на д кiм не па вiнны ў чы ня цца ка та ва ннi або жо р ст кiя, бес ча ла ве ч ны я або ў нi жа ю чы я яго го дна сц ь а бы хо д жа нне i па ка ра нне.

А р т ы к у л 6.

Кожны чалавек, дзе б ён нi зна хо д з iў ся, мае права на пры зна нне яго пра ва су б'ек тна сц i.

А р т ы к у л 7.

У се люд зi ро ў ны я пе ра д за ко на м i ма ю ць пра ва, без у ся ка га а д р о з не ння, на ро ў ну ю а ба ро ну за ко ну. У се люд зi ма ю ць пра ва на ро ў ну ю а хо ву а д яко й бы та м нi бы ло ды ск ры мi на цы i, што па ру ша е гэ ту Дэ к ла ра цы ю, i а д яко га б та м нi бы ло па д бух то р ва ння да та кой ды ск ры мi на цы i.

А р т ы к у л 8.

Кожны чалавек мае права на э фек ты ў на е а дна ў ле нне ў пра ва х ка м пе тэ нт ны мi на цы я на ль ны мi су да мi ў вы па д ка х па ру шэ ння яго а с но ў ны х пра во ў, як iя да дзе ны я му кан сты ту цы я й або за ко на м.

А р т ы к у л 9.

Нi на д кiм не па вiнны ў чы ня цца са ма во ль ны а ры шт, за тры ма нне або вы гна нне.

А р т ы к у л 10.

Кожны чалавек, для вы зна чэ ння яго пра во ў i а ба вя з ка ў i для ў ста на ў ле ння а б гру н та ва на сц i пра д'я ў ле на га я му к ры мi на ль на га а б вi на ва чан ня, мае права, на па д ста ве по ў на й ро ў на сц i, на то е, ка б яго спра ва бы ла раз глед жа на пуб лiчна i з за ха ва ннем у с iх па тра ба ва ння ў спра вя д лi ва сц i не за ле ж ны м i не пра ду з я тым су до м.

А р т ы к у л 11.

Кожны чалавек, як i а б вi на ва ч ва е цца ў з ла чын ст ве, мае права лiчы цца не вi на ва тым да та го ча су, па ку ль яго вi на ва та сц ь не будзе ў ста но ў ле на за ко нным па ра д ка м шля хам пуб лiчна га су до ва га раз бо ру, пры як iм я му за бя спеч ва ю цца ў се ма гчы ма сц i для а ба ро ны.

Нiх то не мо жа бы ць а су д жа ны за з ла чын ст ва на па д ста ве ў чы не ння i ко га - не будзь дзе я нн я або за бя здзе я нне, як iя ў час iх ў чы не ння не з'яў ля лi ся з ла чын ст ва м па на цы я на ль ны х за ко на х або па мiж на ро д на му пра ву. Не мо жа та к са ма на кла да цца па ка ра нне боль ш ця ж ка е, чым то е, якое магло бы ць ужы та ў той час, ка лi з ла чын ст ва бы ло з ро бле на.

А р т ы к у л 12.

Нi на д кiм не па вiнны ў чы ня цца са ма во ль на е ў мя ша нне ў яго а са бiста е i сямей на е жы ццё, са ма во ль ны за ма х на не да ты ка ль на сц ь яго жыл ля, тай ну яго карэ спан дэ нцы i або на яго го на р i рэ пу та цы ю. Кожны чалавек мае права на а ба ро ну за ко ну а д та ко га ў мя ша ння або та к iх за ма ха ў.

А р т ы к у л 13.

Кожны чалавек мае права сва бо дна пе ра мя ш ча цца i вы бiра ць са бе мес ца пра жы ва нне ў ме жа х ко ж на й дзя р жа вы.

Кожны чалавек мае права па кi да ць лю бо ую кра iну, у к лю ча ю чы сва ю ў ла с ну ю, i вяр та цца ў сва ю кра iну.

А р т ы к у л 14.

Кожны чалавек мае права шукаць прыстанішча ад праследавання ў іншых краінах і карыстацца гэтым прыстанішчам.

Гэта права не можа быць выкарыстана ў выпадку праследавання, сапраўды заснаванага на ўчыненні непалітычнага злачынства, або дзеяння, што супярэчыць мэтам і прынцыпам Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

А р т ы к у л 15.

Кожны чалавек мае права на грамадзянства.

Ніхто не можа быць самавольна пазбаўлены свайго грамадзянства або права змяніць сваё грамадзянства.

А р т ы к у л 16.

Мужчыны і жанчыны, якія дасягнулі паўналецця, маюць права без усякіх абмежаванняў, незалежна ад расы, нацыянальнасці або рэлігіі, браць шлюб і засноўваць сям'ю. Яны карыстаюцца аднолькавымі правамі ў адносінах узяцця шлюб, у час знаходжання ў шлюбе і ў час яго скасавання.

Шлюб можа быць заключаны толькі пры свабоднай і поўнай згодзе абодвух бакоў, што бяруць шлюб.

Сям'я з'яўляецца натуральнай і асноўнай ячэйкай грамадства і мае права на абарону з боку грамадства і дзяржавы.

А р т ы к у л 17.

Кожны чалавек мае права валодаць маёмасцю як аднаасобна, так і сумесна з іншымі.

Ніхто не павінен быць самавольна пазбаўлены сваёй маёмасці.

А р т ы к у л 18.

Кожны чалавек мае права на свабоду думкі, сумлення і рэлігіі; гэта права ўключае свабоду мяняць сваю рэлігію або пераканні і свабоду спавядаць сваю рэлігію або перакананні як аднаасобна, так і разам з іншымі, публічным або прыватным парадкам у вучэнні, богаслужэнні і выкананні рэлігійных і рытуальных абрадаў.

А р т ы к у л 19.

Кожны чалавек мае права на свабоду перакананняў і на свабоднае выражэнне іх; гэта права ўключае свабоду бесперашкодна прытрымлівацца сваіх перакананняў і свабоду шукаць, атрымліваць і распаўсюджваць інфармацыю і ідэі любымі сродкамі і незалежна ад дзяржаўных граніц.

А р т ы к у л 20.

Кожны чалавек мае права на свабоду мірных сходаў і асацыяцыі.

Ніхто не павінен прымушацца ўступаць у якую-небудзь асацыяцыю.

А р т ы к у л 21.

Кожны чалавек мае права прымаць удзел у кіраванні сваёй краінай непасрэдна або пры дапамозе свабодна выбраных прадстаўнікоў.

Кожны чалавек мае права роўнага доступу да дзяржаўнай службы ў сваёй краіне.

Воля народа павінна быць асновай улады ўрада; гэта воля павінна знаходзіць сабе выяўленне ў перыядычных і нефальсіфікаваных выбарах, якія павінны праводзіцца пры ўсеагульным і роўным выбарчым праве, шляхам тайнага галасавання або пры дапамозе іншых раўназначных форм, што забяспечваюць свабоду галасавання.

А р т ы к у л 22.

Кожны чалавек, як член грамадства, мае права на сацыяльнае забеспячэнне і на ажыццяўленне неабходных для падтрымання яго годнасці і для свабоднага развіцця яго асобы правоў у эканамічнай, сацыяльнай і культурнай галінах пры дапамозе

нацыянальных намаганняў і міжнароднага супрацоўніцтва і ў адпаведнасці са структурай і рэсурсамі кожнай дзяржавы.

Артыкул 23.

Кожны чалавек мае права на працу, на свабодны выбар работы, на справядлівыя і добрыя ўмовы працы і на ахову ад беспрацоўя.

Кожны чалавек, без якой-небудзь дыскрымінацыі, мае права на роўную аплату за роўную працу.

Кожны, хто працуе, мае права на справядлівую і здавальняючую ўзнагароду, якая забяспечвае вартасць чалавека існавання для яго самога і яго сям'і, і дапаўняецца, пры неабходнасці, іншымі сродкамі сацыяльнага забеспячэння.

Кожны чалавек мае права ствараць прафесіянальныя саюзы і ўступаць у прафесіянальныя саюзы для аховы сваіх інтарэсаў.

Артыкул 24.

Кожны чалавек мае права на адпачынак і вольны час, уключаючы права на разумнае абмежаванне рабочага дня і на перыядычны водпуск, які аплачваецца.

Артыкул 25.

Кожны чалавек мае права на такія жыццёвы ўзроўні, уключаючы харч, адзенне, жыллё, медыцынскі догляд і неабходнае сацыяльнае абслугоўванне, які неабходны для падтрымання здароўя і дабрабыту яго самога і яго сям'і, і права на забеспячэнне на выпадак беспрацоўя, хваробы, інваліднасці, удоўства, надыходу старасці або іншага выпадку страты сродкаў да існавання па незалежачых ад яго акалічнасцях.

Мацярынства і дзяцінства даюць права на асобую апеку і дапамогу. Усе дзеці, якія нарадзіліся ў шлюбе або па-за шлюбам, павінны карыстацца аднолькавай сацыяльнай абаронай.

Артыкул 26.

Кожны чалавек мае права на адукацыю. Адукацыя павінна быць бясплатнай па меншай меры ў тым, што датычыць пачатковай і агульнай адукацыі. Пачатковая адукацыя павінна быць абавязковай. Тэхнічная і прафесіянальная адукацыя павінна быць агульнадаступнай і вышэйшая адукацыя павінна быць аднолькава даступнай для ўсіх на падставе здольнасцей кожнага.

Адукацыя павінна быць накіравана да поўнага развіцця чалавечай асобы і да павелічэння павагі да правоў чалавека і асноўных свабод. Адукацыя павінна садзейнічаць узаемаразуменню, цярпімасці і дружбе паміж усімі народамі, расавымі або рэлігійнымі групамі, і павінна садзейнічаць дзейнасці Арганізацыі Аб'яднаных Нацый па падтрыманню міру.

Бацькі маюць права прыярытэту ў выбары віду адукацыі для сваіх малалетніх дзяцей.

Артыкул 27.

Кожны чалавек мае права свабодна ўдзельнічаць у культурным жыцці грамадства, цешыцца мастацтвам, удзельнічаць у навуковым прагрэсе і карыстацца яго дабротамі.

Кожны чалавек мае права на ахову яго маральных і матэрыяльных інтарэсаў, што з'яўляюцца вынікам навуковых, літаратурных або мастацкіх прац, аўтарам якіх ён з'яўляецца.

Артыкул 28.

Кожны чалавек мае права на сацыяльны і міжнародны парадак, пры якім правы і свабоды, што выкладзены ў гэтай Дэкларацыі, могуць быць цалкам ажыццёўлены.

Артыкул 29.

Кожны чалавек мае абавязкі перад грамадствам, у якім толькі і магчыма свабоднае і поўнае развіццё яго асобы.

Пры ажыццэўленні сваіх правоў і свабод кожны чалавек павінен спазнаць толькі такія абмежаванні, якія ўстаноўлены законам

выключна з мэтай забеспячэння належнага прызнання і павяг і правоў і свабод другіх і задавальнення справядлівых патрабаванняў маралі, грамадскага парадку і агульнага дабрабыту ў дэмакратычным грамадстве.

Ажыццяўленне гэтых правоў і свабод ні ў якім разе не павінна супярэчыць мэтам і прынцыпам Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

Артыкул 30.

Нішто ў гэтай Дэкларацыі не можа быць вытлумачана, як прадастаўленне якой-небудзь дзяржаве, групе асоб або асобным людзям права займацца якой-небудзь дзейнасцю або ўчыняць дзеянні, накіраваныя да знішчэння правоў і свабод, што выкладзены ў гэтай Дэкларацыі.